

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

9 DÉCEMBRE 1954.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Norvège, relative à l'installation d'un bureau médical belge à Oslo et d'un bureau médical norvégien à Anvers, signée à Bruxelles, le 24 mars 1954.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Convention entre la Belgique et la Norvège, signée à Bruxelles le 24 mars 1954, a pour objet de permettre d'abord l'installation d'un bureau médical norvégien à Anvers et, si les circonstances venaient à l'exiger, l'installation d'un bureau médical belge à Oslo.

Vous n'ignorez pas l'importance de la marine marchande norvégienne dans l'activité maritime internationale. Le port d'Anvers reçoit, pour sa part, plus de 1,100 bateaux de cette nationalité, lesquels contribuent ainsi pour une part appréciable, à la prospérité de notre Métropole; en effet, ils représentent en moyenne 10 % des unités navales qui y accostent chaque année.

L'intensité de ce trafic exige du Gouvernement norvégien qu'il veille, avec un soin tout particulier, à l'état sanitaire des nombreux marins naviguant sous son pavillon national. Aussi, a-t-il conclu déjà avec plusieurs pays des accords destinés à permettre l'installation de bureaux médicaux semblables à celui dont la présente convention prévoit la création en Belgique.

L'activité de ce bureau, si restreinte qu'eût été sa portée, n'en eût pas moins été inconciliable avec la législation belge relative à l'art de guérir et ne pouvait donc être autorisée par simple décision administrative.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

9 DECEMBER 1954.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Noorwegen, betreffende de installatie van een Belgisch geneeskundig bureau te Oslo en van een Noorweegs geneeskundig bureau te Anwerpen, ondertekend op 24 Maart 1954, te Brussel.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Overeenkomst tussen België en Noorwegen, ondertekend op 24 Maart 1954, te Brussel, heeft ten doel in de eerste plaats de installatie mogelijk te maken van een Noorweegs geneeskundig bureau te Antwerpen en vervolgens, indien de omstandigheden het vereisen, de installatie van een Belgisch geneeskundig bureau te Oslo.

De belangrijkheid van de Noorweegse koopvaardijvloot in het internationaal zeevaartverkeer is U niet onbekend. De haven van Antwerpen krijgt voor haar deel het bezoek van meer dan 1,100 schepen van deze nationaliteit welke aldus aanzienlijk bijdragen tot de welvaart van onze Havenstad; zij vertegenwoordigen namelijk gemiddeld 10 % van de schepen welke ieder jaar de haven aandoen.

De intensiteit van dit verkeer noopt de Noorweegse Regering er toe, met bijzonder veel zorg te waken voor de gezondheidstoestand van de talrijke matrozen die onder haar vlag varen. Derhalve heeft zij reeds met verschillende landen overeenkomsten gesloten welke er toe strekken, de installatie mogelijk te maken van geneeskundige bureau's van dezelfde aard als dit waarvan de onderhavige overeenkomst de oprichting in België voorziet.

De bedrijvigheid van dit bureau, hoe beperkt ook, zou niettemin onverenigbaar zijn met de Belgische wetgeving in zake de beoefening der geneeskunde en kon derhalve niet door een eenvoudige administratieve beslissing gemachtigd worden.

En effet, selon les exigences de notre législation, nul ne peut exercer la médecine dans le Royaume s'il n'a obtenu le grade légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements, fait viser son diplôme par la Commission médicale de la province où il fixe sa résidence et obtenu son inscription à l'Ordre des Médecins.

En vertu des dispositions des lois coordonnées sur la collation des grades académiques et le programme des examens universitaires, pareil diplôme ne peut être délivré que par une université belge ou par le jury central constitué par le Gouvernement.

L'article 56 de l'arrêté royal du 31 décembre 1949 portant cette coordination, permet toutefois d'accorder des dérogations à ces exigences dans certains cas mais seulement sur avis conforme du jury central compétent.

Cette solution se heurterait cependant, pour des raisons de fait, à des difficultés considérables. En effet, les dispenses ne peuvent être accordées à des étrangers que lorsque le jury central constate, outre l'équivalence des études effectuées que le candidat se trouve dans des conditions scientifiques exceptionnelles. Or, il va de soi que la nature des fonctions envisagées exclut pareille qualification.

De plus, les autorités norvégiennes n'eussent pas été en mesure de procéder à la moindre mutation du personnel jugée indispensable sans se heurter à la procédure malaisée décrite ci-dessus, ce qui eût rendu sans doute impossible un fonctionnement régulier du bureau médical.

Il ne restait donc d'autre solution que de recourir à une Convention.

Celle-ci présente un caractère de réciprocité afin de permettre, comme on l'a souligné plus haut, l'ouverture d'un bureau belge à Oslo si l'importance de la flotte marchande nationale ou d'autres circonstances l'exigeaient un jour.

L'article premier prévoit l'installation respectivement à Anvers et à Oslo d'un bureau médical placé sous la direction d'un praticien de l'autre pays, assisté par un personnel de même nationalité.

La complexité des règlements sanitaires, l'exactitude de leur interprétation ainsi que des facteurs psychologiques secondaires mais non négligeables n'auraient pas permis de confier les fonctions créées à un personnel recruté parmi les ressortissants du pays où le bureau est installé.

Le même article trace les limites de l'activité du médecin dirigeant en matière de diagnostic et de contrôle sanitaire. Il lui impose l'obligation de diriger vers un médecin ou un hôpital indigène les marins dont l'état de santé exige un traitement proprement dit.

L'article 2 limite de même les prérogatives accordées à ce praticien en ce qui concerne l'acquisition et la prescription de médicaments. Son intervention doit ici se borner aux premiers soins et aux cas d'urgence. Pour faire face à ses besoins, strictement délimités, il est autorisé à s'approvisionner en médicaments et à rédiger des prescriptions médicales.

On pourra constater que les dispositions analysées

Immers, krachtens onze wetgeving, kan niemand de geneeskunde in het Koninkrijk beoefenen zo hij niet de wettelijke graad van doctor in de genees-, heel-, en verloskunde heeft behaald, op zijn diploma het visum van de geneeskundige Commissie van de provincie waar hij zich vestigt heeft laten aanbrengen, en zijn inschrijving in de Orde der Geneesheren heeft bekomen.

Krachtens de bepalingen van de gecoördineerde wetten op het toekennen der academische graden en het programma van de universitaire examens, kan dergelijk diploma slechts door een Belgische universiteit of door de door de Regering ingestelde centrale examencommissie worden uitgereikt.

Artikel 56 van het koninklijk besluit d.d. 31 December 1949 houdende deze coordinatie, laat echter toe in sommige gevallen van deze vereisten af te wijken maar alleen op eensluidend advies van de bevoegde centrale examencommissie.

Deze oplossing zou evenwel, op grond van feitelijke redenen, aanleiding kunnen geven tot aanzienlijke moeilijkheden. De vrijstellingen kunnen namelijk aan de buitenlanders slechts worden toegestaan wanneer de centrale examencommissie vaststelt dat de candidaat niet alleen gelijkwaardige studies heeft gedaan maar tevens aan buitengewone wetenschappelijke voorwaarden voldoet. Welnu het spreekt vanzelf dat de aard van het overwogen ambt een dergelijke qualificatie uitsluit.

Bovendien zouden de Noorweegse overheden niet in staat geweest zijn tot de kleinste mutatie van het nodig geachte personeel over te gaan zonder in botsing te komen met de lastige procedure waarvan hoger sprake is, wat zonder twijfel een regelmatige werking van het geneeskundig bureau onmogelijk zou hebben gemaakt.

Er bleef derhalve slechts een oplossing over met name het sluiten van een Overeenkomst.

In onderhavige overeenkomst werd een reciprociteitsclausule voorzien om, zoals er hierboven op gewezen werd, toe te laten een Belgisch bureau te Oslo te openen mocht zulks door de omvang van de nationale handelsvloot of door andere omstandigheden eens worden vereist.

Bij artikel één wordt de oprichting voorzien respectievelijk te Antwerpen en te Oslo van een geneeskundig bureau onder de leiding van een praktiserend geneesheer van het andere land, bijgestaan door personeelsleden van dezelfde nationaliteit.

De ingewikkeldheid der sanitaire reglementen, de juiste interpretatie er van, alsmede bijkomende maar niet te verwaarlozen psychologische factoren zouden niet toegelaten hebben de ingestelde functies toe te vertrouwen aan personeelsleden aangeworven onder de onderhorigen van het land waar het bureau is gevestigd.

Bij hetzelfde artikel worden er perken gesteld aan de werkzaamheden van de geneesheer die het bureau leidt en wel op het gebied van diagnostiek en sanitaire controle. Hem wordt de verplichting opgelegd de zeelieden wier gezondheidstoestand een eigenlijke behandeling vergt, naar een binnenlands medicus of hospitaal te zenden.

Bij artikel 2 worden de aan gezegde geneesheer toegekende prerogatieven insgelijks beperkt wat het aanschaffen en het schrijven van recepten betreft. Zijn tussenkomst moet hier beperkt blijven tot de onmiddellijke zorgen en tot de dringende gevallen. Om te voorzien in zijn behoeften, welke strikt beperkt moeten blijven, is hij gemachtigd medicamenten aan te schaffen en geneeskundige voorschriften op te stellen.

Men zal kunnen vaststellen dat de bepalingen die wij

ci-dessus tendent à permettre au bureau médical de remplir sans entraves et dans la légalité, la mission qui lui est impartie.

Les articles 4 et 5 n'appellent aucun commentaire.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P.-H. SPAAK.

Le Ministre de l'Instruction Publique,

L. COLLARD.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille,

E. LEBURTON.

Le Ministre du Commerce Extérieur,

V. LAROCK.

hierboven hebben onderzocht, er toe strekken, het geneeskundig bureau in staat te stellen de opdracht waarmede het is belast, zonder hinderpalen en in de wettelijkheid te vervullen.

Artikelen 4 en 5 vergen geen commentaar.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Openbaar Onderwijs,

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,

De Minister van Buitenlandse Handel,

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires Etrangères, le 29 juillet 1954, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Norvège, relative à l'installation d'un bureau médical belge à Oslo et d'un bureau médical norvégien à Anvers, signée à Bruxelles, le 24 mars 1954 », a donné le 5 août 1954 l'avis suivant :

Le projet ne soulève pas d'observations.

La chambre était composée de
MM. :

F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président;

J. COYETTE, conseiller d'Etat;

G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat;

F. DUCHENE, assesseur de la section de législation;

Ch. VAN REEPINGHEN, assesseur de la section de législation;

J. CYPRES, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

Le greffier,

(s.) J. CYPRES.

Le Président,

(s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre des Affaires Etrangères.

Le 10 août 1954.

Le greffier du Conseil d'Etat.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste vacatiekamer, de 29e Juli 1954 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Noorwegen, betreffende de installatie van een Belgisch geneeskundig bureau te Oslo en van een Noorweegs geneeskundig bureau te Antwerpen, ondertekend op 24 Maart 1954, te Brussel », heeft de 5^e Augustus 1954 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit
de HH. :

F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter;

J. COYETTE, raadsheer van State;

G. VAN BUNNEN, raadsheer van State;

F. DUCHENE, bijzitter van de afdeling wetgeving;

Ch. VAN REEPINGHEN, bijzitter van de afdeling wetgeving;

J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. LEPAGE.

De griffier,

(get.) J. CYPRES.

De voorzitter,

(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Buitenlandse Zaken.

De 10e Augustus 1954.

De griffier van de Raad van State.

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Etrangères, de Notre Ministre de l'Instruction Publique, de Notre Ministre de la Santé Publique et de la Famille et de Notre Ministre du Commerce Extérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires Etrangères, Notre Ministre de l'Instruction Publique, Notre Ministre de la Santé Publique et de la Famille et Notre Ministre du Commerce Extérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention entre la Belgique et la Norvège, relative à l'installation d'un bureau médical belge à Oslo et d'un bureau médical norvégien à Anvers, signée à Bruxelles, le 24 mars 1954, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 10 septembre 1954.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Openbaar Onderwijs, van Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en van Onze Minister van Buitenlandse Handel,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Openbaar Onderwijs, Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en Onze Minister van Buitenlandse Handel, zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen België en Noorwegen, betreffende de installatie van een Belgisch geneeskundig bureau te Oslo en van een Noorweegs geneeskundig bureau te Antwerpen, ondertekend op 24 Maart 1954, te Brussel, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 10 September 1954.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P.-H. SPAAK.

Le Ministre de l'Instruction Publique,

L. COLLARD.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille,

E. LEBURTON.

Le Ministre du Commerce Extérieur,

V. LAROCK.

VAN KONINGSWEGE :

*De Minister van Buitenlandse Zaken,**De Minister van Openbaar Onderwijs,**De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,**De Minister van Buitenlandse Handel,*

CONVENTION ENTRE LA BELGIQUE ET LA NORVÈGE,
RELATIVE
A L'INSTALLATION D'UN BUREAU MÉDICAL BELGE A OSLO
ET D'UN BUREAU MÉDICAL NORVÉGIEN A ANVERS.

Les Gouvernements belge et norvégien, désireux de faciliter, dans toute la mesure du possible, les relations maritimes entre les deux pays.

Soucieux, d'une part, d'assurer la sauvegarde de la santé des marins par une application adéquate des règlements édictés par chacun des deux États en matière de recrutement et de contrôle sanitaire,

Considérant, d'autre part, la nécessité de concilier ces objectifs avec les dispositions légales relatives à l'art de guérir,

Son convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

Les Gouvernements belge et norvégien s'engagent réciproquement à permettre l'installation respectivement à Anvers et à Oslo, d'un bureau médical placé sous la direction d'un praticien de l'autre pays assisté par un personnel de même nationalité.

Ce praticien a exclusivement pour qualité de :

- a) procéder à l'examen des marins qui s'enrôlent sur des bateaux de son pays;
- b) assurer, dans les ports d'Anvers et d'Oslo, le contrôle sanitaire régulier des marins composant les équipages des dits bateaux;
- c) diriger, vers un médecin ou un hôpital, les marins malades dont l'état exige un traitement proprement dit ou l'hospitalisation.

Art. 2.

Le médecin dirigeant le bureau est en outre autorisé uniquement en vue des premiers soins et pour les cas d'urgence, à s'approvisionner en médicaments chez un pharmacien tenant officine ouverte au public. Dans les mêmes limites, il est aussi autorisé à prescrire.

Art. 3.

Dans le pays où il est autorisé à exercer son activité, le praticien susvisé se conformera aux dispositions légales et réglementaires relatives à la prophylaxie des maladies transmissibles; il prêter son entière collaboration aux autorités sanitaires locales et leur permettra l'accès du bureau médical.

Art. 4.

La présente Convention entrera en vigueur à la date de l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Oslo.

Elle pourra être dénoncée, moyennant préavis d'un an, par une communication officielle adressée au Ministère des Affaires Étrangères de l'autre pays.

Fait à Bruxelles, en double exemplaire, le 24 mars 1954.

Pour la Belgique,
Paul van ZEELAND.

Pour la Norvège,
Otto KILDAL.

OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN NOORWEGEN
BETREFFENDE DE INSTALLATIE
VAN EEN BELGISCH GENEESKUNDIG BUREAU TE OSLO
EN VAN EEN NOORWEEËS GENEESKUNDIG BUREAU
TE ANTWERPEN.

(Vertaling.)

De Belgische en Noorweegse Regeringen, wensende de maritieme betrekkingen tussen beide landen zoveel mogelijk te vergemakkelijken,

Wensende, aan de ene zijde, de gezondheid van de zeelieden te vrijwaren door een adequate toepassing van de door ieder der beide Staten in zake werving en sanitaire controle uitgevaardigde voorschriften,

Overwegende, aan de andere zijde, dat deze doeleinden dienen overeengebracht met de wettelijke voorschriften betreffende de beoefening der geneeskunde,

Zijn omtrent de volgende bepalingen overeengekomen :

Eerste artikel.

De Belgische en Noorweegse Regeringen gaan wederzijds de verbintenis aan, onderscheidenlijk te Antwerpen en te Oslo de installatie toe te laten van een geneeskundig bureau dat onder de leiding zal staan van een praktizerend geneesheer van het andere land, bijgestaan door personeel van dezelfde nationaliteit.

Deze geneesheer is alleenlijk bevoegd om :

- a) de zeelieden te onderzoeken die op schepen van zijn land aanmonsteren;
- b) in de havens van Antwerpen en Oslo geregeld sanitaire controle uit te oefenen op de zeelieden die de bemanning van de bovengenoemde schepen uitmaken;
- c) de zieke zeelieden wier toestand een eigenlijke behandeling of een opnemng in het ziekenhuis vereist, naar een geneesheer of naar een hospitaal te zenden.

Art. 2.

Aan de geneesheer die de leiding van het bureau heeft, is het bovendien toegelaten, uitsluitend met het oog op het geven van de eerste zorgen en voor dringende gevallen, zich te voorzien van geneesmiddelen bij een apotheker die een voor het publiek toegankelijke apotheek houdt. Onder dezelfde voorwaarden mag hij ook recepten schrijven.

Art. 3.

In het land waar hij zijn beroep mag uitoefenen dient de bovengenoemde praktizerende geneesheer zich te schikken naar de wettelijke en reglementaire voorschriften betreffende de prophylaxe tegen de besmettelijke ziekten; hij dient zijn volledige medewerking te verlenen met de lokale sanitaire overheden en hen tot het geneeskundig bureau toegang te verlenen.

Art. 4.

De onderhavige Overeenkomst treedt in werking op de datum van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden welke te Oslo zal plaats hebben.

Zij zal met een praëadvies van één jaar kunnen opgezegd worden door middel van een aan de Minister van Buitenlandse Zaken van het andere land gezonden officiële mededeling.

Gedaan te Brussel, in duplo, de 24e Maart 1954.

Voor België,
P. van ZEELAND.

Voor Noorwegen,
Otto KILDAL.